

Pacific Herald

Oakland, Washington, 16de Juni 1905.

5de Aarg.

North College Library

Suscipite corda, d. c. Hjerterne opad.

Salig lærer, som briste siden
Er den vej, Gud har i floren
Færet sine skamme pag.
At hans raad i aldom binder
At hans raad er stort og stærkt
I et kvindes stol det gik

Tænk, min sjæl, naar tungt du trykkes,
Derris vilse raad skal lyttes
Om og dig til herlighed;
Er dygdens bane deforrig,
Guden skal dog ikke helligt
I ser friden følger frem.

Derris vilse, man du vide,
Overt føre dødslyd fride,
Og du mæster et hant spor;
Saa han og i modgangs delget
Sine stier for dig delget;
Ved og led og tro hans ord!

Paa et dyb, hvor hund et hentes,
Og man sin af dyb ansprædes,
Paa et lovd og angest hav
Ser man lidt de kristne fremme
Og sin sidste kraft udtonne,
Som de saa sin vilse grav.

Der din tanker intet duer,
Hjælper ingensteds den stuer;
Din forskand er fæd og blind,
Slæret for dens slet hænger,
Saa den aldrig ser og trænger
I Guds hemmelighed tab.

Herren, ved du, har i mig
Lid, er dand alre sig
Saa man tror, om man ei ser;
Hj din sorg kan sorg du hører,
Ove sig ei paa Guds fortæller,
Hv ei nogen seise ser.

Wid, som alting hellig mager,
Vande der i alle tider,
Og saa ubøje sig, som skal
Og han har begyndt at gætte,
Hil han saa til ende fætte,
Hil du hellig andres mætte.

Fremt duet sjælen bygge,
Gjennem stærke træegange,
Gjennem lid og dyde band,
Oder fup og stille frender,
Hvor den vilse dyd du denter,
Fugt et, selv paa afgrunde rand.
Kj. a hæl, du skal ei grue,
Men til Gud i troen stue,
Være trostlig, fatte mad;
Han standpæd att vil vende,
Saa du grant skal se og hende,
Han i alting er dig god.

Vad kan G'rens skjulte noade
Sina for verden som en gøude,
Erst den du, og tro forblif,
Gud vil forset for dig lette,
Om Guds ret skal vidnes dette:
Selsom jærk, men hellig sidt!
I H. Stear.

Lærdomme af Guds ord og fra livet.

Orde, giv os naade til at
hør og se dem fortæller.

Joel 2, 1-6 — Og det skal se ber-
ester, at jeg vil udgyde min aand over
alt lys, og eders sønner og eders dæ-
ter skal profete; ede d gamle skal
besonne drømme, eders unge skal se
synet; ogsaa over stæerner og over
himmelstjerner vil jeg i de dage udgyde
min aand. Og jeg vil giv underlige
tegn paa himlen og paa jorden, blod
og ild og røgsløtter. Solen skal for-
vandle til mørke og maanen til blod,
Jorden hermed bag den stov og let-
hædige, lømper. Og det skal se:
Høet den, som paalæder Derris
navn, skal undlemme; til paa Jons
bjerg og i Jerusalem skal der være en
flor af andromme, la'edde som Derris
har sagt, og blandt de undskynde
er det de vasse, som Derris talder.

Altsammen Herren oplyste dette løfte
den første pinsedag efter sin himmel-

fært, som gæst har endnu, hvor han al-
værlig bedes berom. Og det er os al-
deles fornødent. Gud hjælper os
Jesu selsk, sin lidelse og død, hvad
hjelper os hans selsk, hans opstandelse,
himmelstæret og jøde ved faderens dætte,
hvad hjælper os vor laudskab og guds-
dyrkelse og haab og attergang, dersom
ikke den Helligaand kommer ind i hert
herte og der skaber den levende tro
Iht kristendom er ikke laudskab eller
særdom, alle dyder og gjerninger, alle
firkæmper eller opbyggelsesmaader, men
hjer te ja min ad med Derris en,
og det kan alene den Helligaand virke.
Og Gud har gjort for os, er alt for-
gjædet, ja blot os til dem, hils ei
ikke adlyder Kanden. Gud vilge hjer-
lighedssaad, den endarne selsk hjer-
velse i døden, kristi tær og blod, det
dureberste i himlen og paa jorden,
hvad der skalde bli dig til evig frelle,
maa bli evig vrede over dig, om du
ikke medtar den Helligaand. — De tre
personer i Gud kan ikke adskilles; du
kan ikke ha den ene uden den anden;
ikke kan du ha Faderen uden Sønnen,
ikke Sønnen uden Kanden. De tre er
ei, og den treenige er vor frelse
Gud. Derfor jærk de adfæst vild,
som mener, at smaa børn frelles ved
kristi uden den Helligaands naade-
virkning. Nei, den Helligaand maa
være i man og i store og fætte os til
Jesu. Skalde nogle frelle ha blot
Faderen og Sønnen til sin frelle Gud,
og andre ha både Faderen og Sønnen
og Kanden? Hvilken drang mening!
Nei, sønner og dætte, ældste og unge,
stjerner og tjenestpiger, jøder og heb-
ræer, polske og juddom i hove
den Helligaand, og til alle vil han
komme, kun at vi medtar ham. Han
blir din pinsedag hellig udgydt over
apostlerne, og han skal udgydes rigelig
i den sidste tid. Jærk ei denter ber-
paa, der di indelig om saa meget af
hans tær og gæder, at ogsaa di for-
tro med levende fortælling, ikke med
hjerterlig hjerlighed og opvæn vor hjer-
velse. Gud denne pinsedag bli
evig frelle. Gud denne pinsedag bli

rigt vellystet i vor menighed og over
al jorden! Ber: I am I kristne
med vedholdende, indværende, tro-
ende ber. Jeg vil udgyde min
aand over alle jer, siger Derris;
Hil ham til, frende han gløve
det! Skalde vi nu liden gaa vinfes-
ten søjennem, med bevill fra Gud,
uden at værmed og bogstævet? Dyde
kræppe rædner og stætte af fol og
regn, levende dætte blunder bermed
og modner.

Et der dig indelig, ber: giv os
din Helligaand, og din tro, haab og
hjerlighed i vor hjer. Ber: giv denne
pinsedag for alle til. Giv os til le-
vende vinder om fide over jød og død
og om jellighed i Jesu navn, saa at
mange maa omvende sig og komme til
hætt. Amen.

O Helligaand, du skal som Høen,
Som gjer os enig i Jæ,
Du, som med Fader og søn
I guddomsmaad er lig,
Og naar som fra den første tid,
Fra evighed en med dig Gud,
Som alle tætte pættel
Ved den af fættar dig til fætt;
O, lær du os alre,
Hil gamle hjer, hi og mod
Vog frelsermaad at jær,
Og hærmed vil al jær ved
For dætte over jær og død
At hjerde og at dætt!
(Sagde.)

Central Amerikas Fortis.

Den følgende dag er der glæde, som vil paa glæde og paa sorg, her en
leisdag. Det var med et tungt herte,
læptinen paa Glem sig op. Han er
kommen til Kærfelt i Kærnia hedenfor
til Holmuth i England. Sidelst til-
vænger hellig regnstrøm. Føllema-
sten, der allerede har jagt, da man for-
led hellig, er drættat og maa ombyttes

med en ny; det meste af den staaende rig er udbrudt. Men skal her i Norfolk bodmeritaen optages — ligesaa gjerne kan han gi studen bort.

Da kommer om lidt telegram fra New York om snarest muligt godhedsfuldt et indfinde sig paa det dampskibskontor, som Central Amerika tilhorte. Hans klar er ham enden ikke tilbageleverede af passagererne. Ejsklagt, med hele stæder paa benene, beslutter han sig straks til at sælge opfordringen.

Smidstid har den lille by vist de efterladte enter og børn al hjærllighed. Musikter, tæer og andre varer strømmer ind fra alle kanter i rig øre-flo.

Samme aften reiste kaptainen i følge med de fleste af de bjergede paa jernbaner til New York.

Al. 6 morgen indtræffer toget i Baltimore; det er den sabbatsdags helligdag. „De blev vi alle vel modtagne.“ beretter kapt. Johnson, „dog mest af de troende Guds børn. Vi blev da enige om at gaa i kirken, da flokkerne talte til sabbatsdags for kirken, der vi vil se og tale Gud for, hvad han havde gjort for os alle. Al. 5 aften afgik vi derfra.“

3 Fjættelste havde det forblende telegram samlet en masse mennesker paa jernbanestationen. Det var søndag aften sent. Man trængte frem for at se. „Myrd ham, myrd ham!“ led det pludselig ud af flokken. Passagererne maatte gaa ihvæmmelig stille til et forrindingssted i nærheden, da tæget her stode dente 14 timer. „Myrd ham, myrd ham!“ gjentog hundrede af stemmer. „Hvor er første mand?“ „Myrd ham!“ Hørd enten nu med rette eller urette, tilføjede rygterne denne mand ophadet til den kendte mist: paa Central Amerika, massakrernes slutning; maatte var der tilføjede en formodning om, at han ikke var ganske uden skyld i, at just de fruentimmerne var fra Hobbauden bragte i sikkerhed, og dens mandskab — massakrernes kommanderte dem — paaet ombord paa briggen, at just de Hobbauden skaber drab. „Vi gif alle i forband for ham,“ fortæller kapt. Johnson; men det er formentlig at være paa, at re hvarde mennesket robdiet Myrd ham!

Lidt efter aften Al. 5 kom toget til New York. Det hele sølge tog ind i „Metropoli's hotel“.

Som en Isleild var ogsaa her rygtet om forsket udspredt i byen og dagens samtaleemne. Scenen fra Norfolk

folk gjentog sig. Alle vilde se, tale med og hjælpe de bjergede. Vi vilde imidlertid satte os fort og sælge kaptainen. — Tidlig paa formiddagen gif han under megen betyning ud i byen, for hos landmænd at søge laan optaget til skibets reparation: Men ingensteds var hjælp at faa. „Da sank mit mod dybt ned,“ fortæller han, „da vidste jeg ingen udvei mere; da gif jeg afsked og søgte nogle toaer i den til ham, som har alle midler i sin haand. Og han hørte mit sul. Som jeg stod, kom lorden fjærende til børen og bad mig gaa med ham i vognen, da det havde været hud efter mig fra dampbaadskompaniet, og jeg gif slebiffelig med dertil. Da jeg først kom ind, hilset jeg paa dem; men de kunde ikke tale for graad. Elden spurgte de, hvor dampbaaden var, som jeg gav dem oplysning om, samt om jeg vidste, hvad aarsagen var, da kaptainen og styrmanden var døde. Jeg gav dem oplysning om, hvad jeg havde hørt af de bjergede. Jeg blev da spurgt, hvad erstatning jeg skulde ha for tidforførmelsen, og jeg svarede, jeg havde intet at fordræ; jeg havde blot gjort min pligt, og satte alt til dem selv, og jeg vilde være dem meget taknemlig for, hvad de vilde gi mig. De spurgte mig de, om jeg var fornødt med 2500 dollars; jeg var meget taknemlig og glad om hjærnt; nu var pengesorgen sluttet.“ Stort telegramer kaptainen til sin styrmand om oplysning af Myrd ham og lænede paa den saanderig. For aftenen svarte telegram fra konsulen i Norfolk: Kom tilbage snarest muligt. Det var ikke nogen rig. Regjeringen har været ombord og vil ha skibet til berfret. Det var atter en glad hilsen.

Om aftenen samledes et stort meeting i New York. Røter maatte begivenheden forklæred. Kaptainen, fremdeles i sit sjømandskudstæt, blev trukket frem. Røter maatte den omtalte lord være hans talmand.

Kaptainen var imidlertid snart med til at reise tilbage og fik sig læs fra sit sølge; men de fleste af hans bjergede vilde sølge ham til Baltimore. Der stilled de fra himanden.

Der skulde være naturligt videt at forsøge de reddede skabere. Da hørte til myrdet? Hvad er at søtælle om enkerne og de faderløse, og det var jo de fleste! — Dog, et par ord om nogle af de freiste.

Den rige lord opgav sin wedding-trip til Europa. Hans unge hustru

var ikke at forman til at sætte sig paa en skibplanke.

Den før omtalte bjergede skibskaptain, der havde sølgt sit skib i San Francisco, blev i Norfolk tilbudt kommando paa et stort, nyt dampskib. Men han havde faaet rødtel for søen og blev paa det tørr.

Den reddede komediant gjorde et sjælestykke af Central Amerikas fortid og rejsningen paa Gilen, reiste rundt i byerne med en trup og sølde isjæden halvvels samt guldfaske. Han blev en rig mand.

Da kaptain Johnson kom tilbage til Norfolk, haledes man hans skib til rejsningens berst; det blev afriaget til søgne master, og søttemast blev indsat, tillige ny rig; det blev udrustet i alle dele, som om det nyt; var gaaet af ban: kisten. En nyger laa skibet. Alt blev gif gratis. Kaptain eller redert eller mandskab havde ikke en penny udgift. Fra Newark's kaptain kom en foræring af 50, vlad- og fremfarter. Fra mange steder indkom gaver. For passagererne skiftes fra skibet Gilen, havde de bestemt til hver matted ombord 100 dollars, til anden styrmand 200; til første styrmand 400. Lorden paatog sig at belønne kaptainen: tusinde dollars.

Fra president Buchanan kom paa regjeringens vegne til Gilens mandskab broncemedaljer med inskription og paa oversen afbildning af dampskibets fortid, en medalje til hver. Tilgæledes til kaptainen et guldkronometer til værdi af omtr. 500 spb. forarbejdet i Høbenhavn og just affændt til udstillingen i New York. Det blev paa presidentens vegne overrakt kaptainen af Norfolk's soldatskoler i et offentligt meeting, hvor der holdtes mange spocchaer under champagneproppens smald.

Hver dag kom folk ombord paa Gilen, besaa det, drak et glas vin og medtog til erludring snart en splint, snart en tamphump.

Vi minde, at en skonnert, da saden var paa sit højeste, blev antaadt af Central Amerikas kaptain med den om hjælp, men med et ja de paa dog for i var forsonen i porten. Det kom men til Boston, berette stonnes end i pættel, ettem, at Central Amerika var seet tynde med mand og mus. Han fik til belønning den bekendte fra alle assurancekompanier, at hans skibs last skulde aldrig bli assured. Det var vel omtrent affættelse.

Mandskabet paa den brig, hvor fruen immerne var blevne reddede, fandt det rigtigst, ved ankomsten til Norfolk spocchaet at forjælde. Kaptainen fik af presidenten et meget simpelt kronometer. Publikum var endog misforstået hermed og vadede ham hærre straf.

Alle Amerikas dagblade har beretninger ud om Central Amerikas fortid. I de illustrerede blade saa man den hele begivenhed afteget. Kaptain Johnson fik lægen ro for fotografier. To gange blev han afmalet i legems-terreffe. Traktatforfatterne trykte og udspredte tusender af smaa blade. I spidsen saa man et spocchaet skib, stort og med i høen, to guldgavere med guldte poster ude paa den hvide spids af bougsprødet; Gilen er i nærheden. Kaptainen jæs med kanjehandvarerne, og fuglen staur ham med udspandte vinge venfællig paa flulderen.

Ved landingen i Norfolk var slebiffelig en mand kommen ombord paa Gilen. „To tusende dollars for sølgen, kaptain!“ — Kaptainen svarte, at den var nu død. Men manden vilde ikke tro det, og paastod, at den i høet kald end-n fandtes ombord. Han vilde give lige saa meget for dens døde krop. Den næste dag indfandt sig en anden person. „Tre tusende dollars for malen, kaptain!“ — Hørt til til de brugte den? — „Den skal udskilles for penge.“ De indlaa kaptainen, at det var dødskildet stigt med den og svarte: „Fuglen har været sit erinde og aflydt sin besættelsesmand; den var ikke sendt for at sties for penge. Den har været sit erinde, og den er ikke mere til.“

I næste nr. begynder en ny fortælling.

Intet leder mennesket videre til d'haand's fort og arbeid, end hjærllighed. Det er hjærllighed, der aabner hjærnt for alle blide sølleser og lyser at det saa i det.

Glada.

Lidt et høttel vedes hærnt hærnt hærnt: det er hærnt hærnt hærnt levende, tætte usvællige tættel, saa er den som et høttel hærnt hærnt, af hærnt hærnt hærnt er affættelse; et let vink skab kan omfyrte det.

Rejontaine.

• Vort arbejdsfelt. •

Om Klodisa, den 26de feb. nar 1905

Ida har vi en egte afsluttet som-
merdag med skyende regn, ellig vel
var flere af vore indløbte i si fe ldog
og her e evangeliet om „de 4 forskj. li-
ge slag: jødejord“. De lader sig ikke
let fræmme af noget slag, naar det
gjælder at komme til Guds hus. Da
for Otto kom netop igaar hjem fra
Gentemil fra „Konferentsen“. Bl to
herhjemme sit refereret en del berita.
Vor nye prestebollj er profisk og
bilsom; det er saa velsignet at være i
et tæt, godt hus, ikke nu under alle
disse rogn- og tørbensorme, som altid
følger med sommerstiden herude. De
g mine huse er nu omtrent udnyttede
og taaler ikke mange vladpust, for de
er jennebe med jorden.

Der paa Krosblatja har
vi det godt trods alle de prøvelser og
angstelser, vi har hørt og endnu har i
anledning vor fjære fru Ditt. Saa
er gudselov i bedring og saa rulle lidt
omkring, men taaler ikke det ringeste
arbejde. — — —

For 3 ugers tid siden ønskede jeg saa
i dertil, at nogen af eder havde kun-
net være tilstede og glæde sammen med
os. 5 af vore fjære indløbte blev ind-
lemmede i menigheden ved den hellige
baak, 4 piger og 1 gut. De er alle
mine skolelevere og 3 af dem er vorden-
de pig-bjembærs, saa det er af en sær-
sigt interesse at være med i festen.
Det var som om kirkefesterne led med
en søregen klang den søndagsmorgen,
og her var den stot, som led deres kul-
den. Mange bedstager var tilstede,
hvilke ikke var havde været i kirke, og
saa flere slegtninge af dem, som skulde
dødes. I det ydre havde vi ogsaa for-
søgt at smykke vort lille skolehus med
palmer, slungplanter og smaa blaa vi-
oler inde imellem. En haandhed hel-
tibelis, og alvorstid stand var det,
naar disse hvidvædte bedningebørn
træder frem for Guds hellige altar og
bedsener sin tro og forsagelse og saa
sine nye kristne navne, og fremfor alt
saa den Helligaands gave. Deres
navn var: Gnot, Nina, Frida, Louise
og H. Gust. De vælger altid sine
navne. Efter dødsbedingingen saa
vi pa gulst: „Saa tog da mine hæn-
der.“ Og det var fliert en salsk som
had alle, at Gud vilde tage deres
fmaa, soage hænder og lede dem vel
gjennem alle farer og fristelser til him-
melens salighed. Saa gik vi alle sammen

men hid til præst: et hvor fersmaalt
det altid holdes. Et stort bord var
bellet ude paa verandaen, pyntet med
hvid dug og blomstere-arrangementer. Rit-
terne bestod af henstjød, ris, grøn
melis brød og sukker — ikke at sige
almindelig, og det var utrolige mangd-
er, som forsaandt i en høst. De fæu
spise saluerne. 3 dødsbedingingen
havde da de ogsaa stier, kutter og gæs-
ler at spise med, men de fleste af dem
bestode af sine naturlige, færtinnede
gæsler. Omtrent 3 timer varede døds-
bedingingen, og saa begyndte sangen,
som holdt ved næsten til solnedgang.
De sang, saa det hjemme, og deres
følelse var sine lyse af fryd og deres
„Siyabonga“ ved aftenen kom net
saa laderste hjerte. Ja, maatte de
dag aldrig glemmed af dem! En af
de bedste smaapiger kom nogle dage ef-
ter og fortalte mig, at det var den let-
seligste dag, hun havde været i sit liv, og
saa saa glad ved at kunne saa tro
saa som et Guds barn og horende til den
troende menighed.

Paa Kolen har vi daglig omkring
40 elever, flere og smaa af begge køn.
De fleste er meget lærvillige og intelli-
gente og kan komme med saa mange
dublsindige spørgsmål og meningter,
at man ofte ikke ved, hvad man skal
svare; men det viser jo, at de ogsaa
taaler, ikke blot lærer og lærer me-
kanisk, som saa ofte er tilfældet paa eu-
ropæiske skoler. 3 gamle mænd har vi
saa vist neppe kan komme til at lære
at læse rent nogen gang; men de er
saa indertid snille, saa umiddelbare, at
man kan skrælle sin taalmønst, hore
bedringingen indsaan langt paa grund
deraf. Det er ganske komisk at hore
dem med sine dybe bakkemmer hore:
da, de, de, de, de, de, de, de, de, de, de, de,
anstjæter, naar det har vistes dem at
skrive a paa tavlen uden altfor mange
hjørner og ekstrajakter.

Smaapigerne er meget interesserede
i at saa lære at skrive for at kunne saa
skrive til Norge og til: dem, som ar-
bejder for deres fremtidige hjem. De
har ogsaa begyndt at bringe planter til
den vorrende have. En dag plantede
vi 3 store palmetræer, som de tidlig om
morgenen var gaaet ud for at lede ef-
ter. De var haade salne, og trætte,
da de kom tilbage. At is har de ogsaa
saa megen mere af; de er ret flinke til
at bryde naalen. Kvige er de sædlig
med hver sin skolebæste, syet paa uble-
get lærred med forskjellige slags bro-
gede lapper sat udenpaa, broderi, lje-
deling, helbeding og dronningking —

syet med saubet glansgarn og saa høert
deres navn paa tilstid. Jeg ønsker
ofte at kunne saa for paa resten af
garn og siler saa hore, blot ikke ve-
en var saa lang. Afslugt garn er saa
lidsomt se ude — desværre.

Nu naar hele naturen i si det stor-
de græden for ud til at bli sig dette
aar. Maatte den nu bli bevarret for
tekte og andre farader, som f. eks.
græshopper.

Slangen har vi fulst op af i denne
tid; selv tude i hujet er man ikke tryg
for dem. De ubuggelste er de, som
saa sig op efter træstammerne og sid-
der i nærne som en tør gren. Blot
det de sine tyer lang tid. Pastor Otto
bede nylig en sandan, den f. alldes
afslutte drillestange — lige nedensfor
husegangen i et lille hus af vilde træ
og bark. En dag kom en af vore smaa
indløbte gutter bærende med en lang
lange paa en st. l. hollin stange hun
havde drøbt. Det var en hollandsk
tør-unge. Det er vel at sige, at mo-
deren er i nærheden. Den havde syn-
get sig rundt en af vore høner og foalt
den. Det er underligt, at saa saa der
af slangebitt, naar man tænker paa, i
hvilken mængde slangerne findes her.
Men det er jo ogsaa et bedst for, at
der er en, som bærer os alle — ogsaa
mod ydre farer. — — —

H. uise Galoojer.

Det er den, som nu i syv og et
halvt ar har b. s. ut menigheden i
Astoria, har antat kald fra synode-
menigheden i Spokane, hvor hun har
dirkt den første del af tiden siden up-
aar, o. hvor en menighed blev organi-
saret stukt for p alle dette ar.

Det er fornemmelig af helbedings-
in, at hun har forladt sit nu vore de
kald og antat et nyt, og det var alene
af hensyn til hore helbred, som syntes
at befædres i et tørre klima, at me-
nigheten vilde la ham gaa.

Den holdt sin offledybedisen i Asto-
ria søndag og tiltræder sit kald i
Spokane tilstid søndag.

Past. D. W. Eversen, som for et
par ar tilbage var past Holdens holl-
prest, og siden har vilst som misse-
onkyrd ved Roman og sørlinglig-
gende si og i Galt, er af menigheden
kaldt til hore eftermand i Astoria og
all detjene ogsaa de sørlige tilhørende
menigheder, indtil en anden ordning
i n fatt.

DRS. ROBERTS, DOERNER
AND RAWLINGS
DENTISTS
Crown and Bridge Work a Specialty
156 Pacific Ave. Tel. Red 490
TACOMA W

**Student-
Supplies**
OF
ALL KINDS
Vaughan & Morrill Co
226 Pac. Ave. Tacoma, Wash

J. M. Arntson,
Holvik Sagstuv,
Notary Public.
Udfærdiger alle lovlige Dokumenter
saa som Skjæder, Kontrakter, m. m.
Municipal Court-Rooms
City Hall.
TACOMA WASH

Ruthers Pilgrim-Hus
No. 8 State St., New York.
Ruthers Hus ved det nye Baskingshus for Emigra-
nter, Bargo Office.
Kristeligt Herberg for Indvandtere
og andre Kelfende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissh-
nar, træffes i Pilgrim-Hus og
saa Emigranterne di xied
Raad og Raad.
Holl, som træmmer fra Niden, fjører med Belt
Line Street var ligt til Niden.

**Skandinavisk
Boghandel.**
Et stort Udvalg af Skolebøger, Sal-
mebøger, Bimler, Romaner og Kuller,
samt alt, som tilhører en vel afbortet
Bog- og Papirhandel.
Ordres pr. Post ekspederes hurtig.
VISELL & ECKBERG,
Stationers & Booksellers
1808 Pacific Ave.

Fra Bellingham.

Afskade pastor Gulbrandsens menighed, straks nordenfor byen, har kaldt past. O. J. Ordal til sin prest og sjælesørger. Han har antat kaldet og har allerede begyndt sin virksomhed der.

I vor Frelser's menighed, syd Bellingham, var der konfirmationsgudstjeneste søndag den 23de maj. Otte unge sjæle gjenog sit hellige døbsløfte, og lovede ved Guds nåde at vedbli i den kristne tro til deres sidste stund. Gud giv da, at dette maatte se! Der blev optat offer til indremissionen. Konfirmanternes navn var: Alfred Wolfe, Lilla Sophie Jacobson, Emma Sophie Hanson, Starb Grandsboel, Margit Grandsboel, Gunhild Sundbe, Anna Marie Sundbe og Lilla Olive Fløtre.

Dødsfald.

Emma Bjørndal døde i troen paa sin Frelser den 18de maj. Afskade havde i 17 aar lidt af oppoplekt, der lidt efter lidt gjorde ende paa hendes liv. I megen smalsindighed og gudhengivenhed har hun selv de haardeste smerter uden klage. Hun var en stille gudfrygtig kvinde, hvis prøvelse var hjertets skulte menneske i en sagtomdig og stille oands ufortræfelige væsen. 1 Pet. 3, 3-4.

Afskade var født den 2den april 1808 og blev saaledes 37 aar gammel. Hun kom herud med sine forældre og søskende fra Zumbrota, Minn. De sluttede sig straks til vor Frelser's menighed, hvoraf de siden har været trofaste medlemmer. Afskade efterlader sig sin moder, en bror og to søstre.

Begravelsen foretog fra vor Frelser's kirke under stor deltagelse.

— B. —

Driften.

God profeten Habakuk hedder det (2, 16.) — „Drif du ogsaa og lad se forhuden.“ Profeten kommer ogsaa driften ud; han siger en jøde gjør sig til en hedning ved at drifte. En jøde var omstaaet og optat i pakt med Gud, derfor stulde han ogsaa vogte sig for alle hedenske synder og løfter. Men gjaldt det nu jeben, saa gjælder det endmer os kristne. Vi er, ikke ved omhyggelse, men ved haand optat i pakt med Gud; vi er i haanden aandelig omkaarne og har lovet Gud at forfølge

alt sundigt og hedensk væsen. Derfor gjælder profeten's ord ogsaa os: „Drif du ogsaa og lad se forhuden.“ det er: Drif du, saa viser du dig ikke som en kristen, men som en — med forhuden — viser dig som en hedning. Men saa hører vi den sang: Man kan holde maaden, man kan passe sig, ikke misbruge og lignende. Men det er jo her leffen læred, her begynder den, som ender i brantergraven, det er denne maadeholdne brug, som lidt efter lidt slæber dødsfæle. Og eksemplet da, misbrugen af tid, penge, evner og andet — ja vi tror, at profeten har ret, naar han siger: — „Drif du ogsaa og lad se forhuden.“ Driften er en synd og last — og den begynder i maadehold og med at passe sig, den viser et sundigt begær og den slapper viljen, og den slæver og begraderer mennesket fysisk og aandeligt. Den var en skam hos jeben, men er blit en ære blandt kristne — man drifler og blotter forhuden, man søger sin ære i kjæmpe, sin glæde i synden — og glemmer paktens med Gud. Der er intet, absolut intet at vinde ved drif, men det er alt at betale. Vi har set det og ved det, at driften gjør mere ondt og større skade end leig, jordkjæle og jærstær — og det rent materielt. Og saa de aandelige livsbærdier den sætter, den skam og vænner den paalægger, og den sørgelige arv den lægger i slekten — o, hvor den dog er en hedensk last! En moralpreker, en afholdelsestump vil nok ikke kunne denne last, men den tør nok hjælpe til, at profeten Habakuk's skarpe ord faar værdi — og at driften blir en skam. —

D. Jonassen.

During the past year between three and four thousand persons died in the twin cities St. Paul and Minneapolis of tuberculosis. One out of every eight deaths in this country is caused by the "white plague". It has been found that this evil can be overcome by outdoor-life in a dry climate. Horse Heaven, near Prosser, Wash., is thought to be an ideal climate for those attacked by the dread disease. For particulars write to Miss Sihler.

Blif du flygtig bort fra Guds træde, saa sig i hans arme!

Augustin.

The bird with a broken pinion.

By Hezekiah Butterworth.

I walked through the woodland
meadows,
Where sweet the thrushes sing,
And I found on a bed of mosses
A bird with a broken wing.

I healed its wound, and each
morning

It sang its old, sweet strain;
But the bird with the broken
pinion

Never soared so high again,

I found a young life broken
By sin's seductive art;
And, touched with a Christ-
like pity,

I took him to my heart
He lived with a noble purpose,
And struggled not in vain;
But the life that sin had stricken
Never soared so high again.

But the bird with a broken
pinion
Kept another from the snare;
And the life that sin had stricken
Raised another from despair.
Each loss has its compensation,
There is healing for every pain;
But the bird with a broken pi-
nion

Never soared so high again.

— Exchange.

Over en last.

En vest komager havde den samme væn at bømme alle med sin kristendom, som ikke havde hødt altvædet de samme kæmpe, som han selv, og ikke gjort de samme erfaringer, som han.

Wolterdorsff bad ham engang komme til sig for at faa råd af ham til et par støvler. Dereser stulde ogsaa hans søn taget maad af.

„Hør nu, min ven.“ sa Wolterdorsff, „jeg vil si Dem en ting, De maa gjøre mine og min søns støvler efter den samme last.“

„Men det gaar ikke an, min herre.“

„Hvorfor ikke, forsøg engang!“

„Nei, det er umuligt, hvis støvlerne skal kunne passe begge.“

Da sa Wolterdorsff med venligt alvor: „Som det er med støvlerne, er det ogsaa med menneskestjælene, Gud omvender ikke alle over den samme last.“

—

(Hjerten.)

Seattle.

Immanuel's lutheriske Kirke af den norske Synode, Hjernet af Olive St. og Minor Kvenne, Lake Union Car.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag kl. 11 og Aften kl. 8.

G. M. Stub, Pastor

1026 Minor Ave. Tel: Rain 7783

R E Anderson & Co
Real Estate
Mortgage Loans
Fire Insurance
Rental Agents
117 ELEVENTH ST
TACOMA - WASH

Bekjendtgjørelse.

Gudstjenester.

O. Stattebøls talb.

Søndag den 18de juni kl. 11.
Balkon (altergang) 2den juli 10.30
Chalka 2den juli 10.30.
Bugsallup (Qid) 9de juli 10.30

Gaver til Alaska.

Fra Oslo, Ore.: Mrs. Sol en ubunderskjorte; fra Miss L. G. Jonsd en sekstator.

Ojertelig tak D. Haged.

Til Indremissionen.

Konfirmationsoffer i Fairhaven, past. Bjertes talb 20 90.

R. J. Dong, indfører

Gaver til barnehjemmet.

Mr. John Blain 1.00, Miss Jørgine Grestrebt 2.50, Miss M. S. Covert 2.50, Mr. Hans Ertlen 10.00, Mr. O. Jensen 50 cts, The „Baptist“ of East 6.00, Miss Johnson 50 cts.

Vi bede er ikke et snævre, at bede er at vilje, vilje dybt og inderligt, at vilje forening med Gud af et ydmygt, et takligt, et langfærdigt hjerte.

J. L. Martensen.

"PACIFIC HEROLD"

et kristeligt ugeblad, a religious weekly, udgivet af presbyterianerne for Pacific distrikt af den norske synode ved H. P. Xavier som redaktør og forretningfører.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Bladet koster

for aaret.....50 Cts.
halvaaret.....25 Cts.
til Europa for et aar.....75 Cts.

Adresse: Parkland, Washington.

West godhedsfuldt dette, at man ikke længer foretager Pacific Lutheran University Association og Pacific Herald under et. Alt, som bedkommer bladet, penge og indsendelser, maa derfor sendes direkte til Pacific Herald, Parkland, Washington.

Den, som vil ha os til at betale staten for sig, maa sende sin sidste skattefortælling eller eller opgive en ganske nøjagtig beskrivelse over lottens beliggenhed.

Send penge i "check" eller "money-order."

For tre abonnenter kan endnu sendes bogen: Fodture i Asien og Palæstina.

Til de unge.

Nu aaben er din ungdomsbaar.
Gid lykken da hvorthen du gaar
Maa denlig for dig flygge;
Du ved, at deres trofasthed,
Som ledte dine barndomsdage,
Sik noget for din lykke;
Glem aldrig Gud, og aldrig dem,
Da vil med held du vandre frem
Og alt endt overvinde!

Her er livet er arges, og helgen sin.
Det gjør saa godt
At finde af et højere liv
En anelse blot!

Vår vis.

Is i visdom som i aar,
Barn om sjælfreden.
Voks i det, der overgaar
Alt forhand hermeden;
Bliv — selv under hvide haar —

Savn for ham, der alt forlader;
Da det sikkert hjemad gaar
Rød haub lyse eden!

Fortiul ei.

Gaar verden imod
Og trøder din fod,
Dit hjerte, og kauser din glæde;
Da laader det ei
Paa den ensomme vei
At vandre fortoilet og græde;
Har før du ei hast
I brystet den kraft
Der hjælper den skjulte til seier,
Da er det paa tid
At slæppe med lid,
Og hvile et øer du den ciet.

Med de bedste ønsker for Herold.

H. G.

Angaaende det lappiske barnehjem og den norske fimmismission i Norge.

Da jeg hior var meget søgelig og tilbøielig modfalben, troede jeg mig heller ikke frem med mine aarlige hændelser gennem vor Afsættende an, a sende ovennævnte ting, men tænkte i stilling som saa: „Nu blir det vel forbi ogsaa med den foruroligende til vinteren at kunne finde noget til det fattigste barnehjem nær den kolde pol, eller til hjælp for Guds ord a forkyndelse iblandt Finmarksens mindst oplyste børn, finnerne, eller til lindring for de saa ofte i lappeslektens elendighed nedsmulne gamle, ofte forfæmte, bortglemte og søgte finner, for hvem den kristne kjærlighed i vor hjerte gamle fædreland med saa store anstrengelser nu har faaet skand et pleiehjem endnu længere nordpaa, end det lappiske barnehjem. Der jeg nu maatte forlade et hjerte stød og endda hjerte gjerning, saa saar nu ogsaa jagt angaaende det lappiske barnehjem og fimmismissionen i Guds navn gaa, som det kan."

Men hvad ser dog? Den, som gir traaget dets fader, og sørger for de saa høflig strigende ravnunger, han tænkte ogsaa her anderledes, end hvad jeg forstod eller formaaede. Paa den kjærligste maade bestjæmmer han mig.

Som fædmand Paul C. Hansens brev fra Tromsø i forrige nr. af Herold offer, saa havde den barnehjertige og rige himmelske Fader selv det saaledes, at der ogsaa nu blev noget til hine fattige og nødlidende, ja, ikke alene mere, end jeg troede at vente, men

endog mere, end der nogensteds, for var færdighed mig.

Gaverne kom fra følgende kjærlige og ukjendte venner: Mrs. H. T. Løjlo 1.00, Holsten menigheds indbeforsning ved past. J. Waage 10.00, G. W. Rost 50 cts., Mrs. past. T. Varsen 3.00, Mrs. Eli Quaken 75 cts., en enke i Ridgeway 50 cts., ved synodens kassierer, Gustvedt — til forskjellige tilberedte for i St. 55.50, Mrs. Dr. Laur. Varsen 2.00, pastor G. Kårup, — Jutuland — 2.00, en enke i Rablson menighed 5.00, Mr. og Mrs. Saltsun 2.00, Mrs. Guri Weille 75 cts., Olaf og Mathens Weille hver 25 cts., Emma Weille 10 cts., Mr. og Mrs. O. K. Wisnes 2.00, Arthur Wisnes 1.00, Bergine Stobøl 1.00, ved synodens kassierer, Gustvedt — til forskjellige tilberedte for i St. 168.81, en del af to missionsskuffer 5.15, R. R. 44 cts., til sammen 260.00. I sidsteleden januar indsendt og delt, som kassiererens — Paul C. Hansens — brev i forrige nr. af bladet viser.

Vi teller ikke paa, at den, som forbermer sig over den ringe og med viligt og glæde hjerte gir, sætter sig tante hos Herren selv. Gud og de hjerte givende vorte indertlig tak!

Overd i Reising,

H. P. Kavlec,

Eden er allerede indkomne følgende gaver til ovennævnte skuffer: Fra L. & R. Isberg 10.00, til pleiehjemmet, og fra de samme 3.00, til det lap. hjem; ved John Eljer fra Jædderred menighed, post. Gifenes's ind — brens offer ved juleaften 3.00; ved synodens kassierer — Gustvedt, 8.00.

Indertlig tak! H. P. K.

Den bedste Svølse.

En meget gammel arvefærdig cacher er spurgt om han nogle unge mænd havde de lidt fornømtelig havde spillet sig. En roste sig af, at han ingen havde set se hvidt, en anden af, at han havde og vilde sit eget legeme osv.

Endelig sa altingen: Min svølse er bedre. Jeg vil si eder den, thi det er ret og blødt, at de unge lærer af de gamle. — Naar solen gaar op, faar jeg paa mine is og slægt: Alt Gud, var mig gamle hunder naadigt! Solen gaar op paa himmelen; hvar himmelske fader, lad din barnehjertighed gaa op i mit hjerte, at jeg uretfærdige menneske maa bli salig! — Naar

solen ved middagstid naar høiet, siger jeg: Derré Jesus, du er retfærdig og den sol, du er min retfærdighed; din retfærdighed hjælper min uretfærdighed, at jeg maa bli salig! — Naar solen om aftenen gaar ned, siger jeg: O Heligaand, solen paa himmelen gaar ned; lad min retfærdigheds sol, Jesus Kristus, aldrig gaa ned i mit hjerte; men forklar ham, saa at jeg alle dage maa betænke, at jeg ved ham har syndernes forladelse, haub om fjendens opværelse og et evigt liv! Og rejser mit hjerte, at jeg maa ende mit liv i hellighed og retfærdighed, som er dig velbehagelig. Naar det blir mørkt, og midnatstimen er nær, siger jeg: Min Gud, hvor mørkt det er. Mine sine blir ogsaa mørke; Alt Gud, naar dødens mørke nat kommer, saa saa mig bi, at jeg ikke forsvær! Forlad mig alle mine synder; jeg vil ogsaa gjerne tilgi dem, som har bedrøvet mig. Og hjælp, at jeg salig tar afsked med denne verden og erhøler det evige liv! Amen."

Denne fromme ender havde forskaaet, hvilken stat vi har i de trodsfjendens ord: Jeg tror syndernes forladelse.

Sen, var selmodig! dine synder er dig forladt. (Mat. 9, 2)

H. G.

Katmand, 26de Januar 1885

Vi gaar i fare, hvor vi gaar — en tomme fra døden. Forleden drøbtes efter gudstjenesten en 7-8 fods Mamba (den giftigste sort) under sin sang i Kehoboth straks efter gudstjenesten søndag. Det var ikke saa svært flyggeligt at ligge der nat til tirsdag. Straks efter drøbtes en liden (3 fods) af samme sort udenfor, saa det ser ud, som der er et helt rodt. Mangan plæler ofte at komme efter i fuldt mæseri. Jeg stoppede et par mal, som desværre musene har gjort gennem plankeveggen — og anbefalode mig Gud i vold efter at ha undersøgt vej alle steder. Jeg sov ikke rigtig godt — det var uvoir — og drømte om slanger, men saa og hørte intet! En liden hund, tilhørende miss Lukronprans, gav anledning til, at den opdagedes. Hun var ikke selv meget opbygget. Det var fuldt af gutter, men de fleste flygtede; et par behjertede mænd greb ubeslætt an, uagtet det strakte hals som færdig til angreb. Ja, det var en Guds naaderige bevarelse!

H. L. S. Astrup,

Fra Norge.

Hvilken plads tilkommer der sakramenterne ved ordets forkyndelse?

Publikationsforretning ved sittemødet i Trondheim 18de febr. 1906. (21) (Sogneprest H. Hovind, S. Steindand).

Om Paulus og Silas i Filippi heder det, at de, efterat de paa skolefesterens spørgsmaal: Hvad bør jeg gøre, at jeg kan komme salig? havde givet svar: Tro paa den herre Jesus, saa skal du komme salig, du og dit hus, — talte Herrens ord til ham og til alle, som var i hans hus, og saa satte der sig betegnende til: Og han blev straks døbt, han og alle hans, af hvilken sidste bemærkning vi kan slutte, at de:es tale maatte have udmundet i et vidnesbyrd om haanden som det middel, ved hvilket vi faar del i frelsen. Det samme fremgaar ogsaa af, hvad der i Ap. Gj. 18, 8 berettes om Paulus's virksomhed i Korint, naar det der hedder: Men Krispus, forstander for synagogen, troede paa Herren med hele sit hus, og mange af korintierne, som hørte til, troede og blev døbt. De „troede og blev døbt“, er det slående udtryk i den fremstilling, som Ap. Gj. gik af den apostoliske forkyndelse og det resultat, hvortil den fører.

Hvad betyder mig fra at bli døbt? spør kammerjensenden fra Worsland evangelisten Filip efter at ha lyttet til hans forkyndelse af evangeliet, og han faar til svar: Derfor du tror af ganske hjerte, kan det ske. (Ap. Gj. 8, 36 fl.) Intet under derfor, at den samme Peter, der paa sin første paahest tiltræder sine landsmænd: Døbt er frelse fra demme demmige sligt (Ap. Gj. 2, 40), netop han er det ogsaa, der i sit 1ste brev vidner: Daaben frelse er, hvilken ikke er resultat fra menneskets urendhed, men en god samvittigheds-past med Gud ved Jesus Kristus opstandelse (1 Pet. 3, 21).

Vi ser altsaa, at daaben for den Herrens første vidner uimodsigelig er det naademiddel, hvorved vi, om vi allerede annammer den i tro, blir delagtige i den syndsforladelse, som Jesus Kristus har forkyndet os, og at de ogsaa gik den en bestemt svarende plads sin forkyndelse — ikke blot, naar de som vi hører derom paa den første paahest, taler for de store stater, men ogsaa naar deres vidnesbyrd lyder til den enkelte sjæl. „Og nu, hvad bier du

siere? lad Ananias's ord til Paulus, da Herren havde kastet ham for en Damaskus's port, „saa op, lad dig døbe og aftørste fra dine synder og paaafald Herrens navn“ (Ap. Gj. 22, 16).

Man her kunde nogen vilde indvende, at den forkyndelse af apostlene og Herrens første vidner overhovedet, hvorefter der har været tale, nærmest maatte siges at høre hjemme i kirken grundlæggelses tid. Det er en forkerte forkyndelse, som passer paa misforstanderne, men hvor talen er om forkyndelsen af Guds ord i ordnede leiftenemigheder, der maatte siges at være mindre opfordring til at lade haanden træde saa nær frem i forkyndelsen.

Udødelig har en saadan indvending sin delvise berettigelse. Det har heller ikke været menne-rade indleders mening at paafoa, at man ikke skulde kunne aflægge et kristeligt vidnesbyrd uden hver gang nødvendigheds ogsaa at indfælle som en del af den afhandling om daaben. Jeg vilde ved en saadan paafoa komme i andenbar strid med den hellige forfatter af Hebræerbrevet, naar han tiltaler sine læsere med disse ord: „Eftersom I efter tiden endog burde være lærere, har I alligevel behov, at man skal lære eder, hvilke begyndergrundene er i Guds ord, og I er blevne saadanne, som har meel behov og ikke haardt sjæle. Lad os derfor forbigaa begynderlæreren om Kristus og skrive frems til det saldomar, saa at vi ikke alligevel lægger grundboald med omvendelse fra både gjerninger og tro paa Gud, med læren om daab og haand-paafølgelse og dødes opstandelse og en evig dom.“

Men en ting er det at la om'talen af daaben træde mere eller mindre frem i sin forkyndelse af Guds ord, og en helt anden ting slet ikke at finde nogen plads for den i det vidnesbyrd, en afslættet. Det første er berettiget, det andet derimod ikke. Og dog, hvor almindelig er det ikke, maatte især naar talen er om lægmandsforkyndelsen, at der fortoal tales om omvendelse og tro, ja endog om tilfærdiggjorte og tjenfærdige, uden at daaben omtales i det ene eller det andet ord. Jeg siger ikke, at det altid er saa, men vel, at det hører med til selve daaben, at det anerkendes, og da nærliggende daaben, gives den plads i forkyndelsen, som det beror af sig dem, dersom vi skal kunne siges at tale derom „som Guds ord“.

(Fortsættelse.)

H. E. Anderson John Holleque
Palace Hardware Co

Headquarters for builders' hardware, mechanics' tools, lawnmowers, hose, pumps, building paper, screen doors etc.

We are closing out our paints — good ready-mixed paint at \$1.25 per gal. It will pay you to call and see us when in need of anything in our line.

1506 Jefferson Ave Tacoma Wash
Tel: Main 151

A. S. Johnson & Co.
Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Mouldings, Sashes
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.
TELEPHONE John 2041 Tacoma Wash

CARL WILLIAMS. A. BERGGREN.
Tacoma Clothing Co.

Skandinavisk Klædehandel. Mænds og Batters
Klæder, Undertøj, Galts og Sko
10 Procent Afslag til Studenter
Et stort Udvalg — Lave Priser.
1342 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S NATIONAL BANK

W. E. Bliven, Stephen M. C. Appleby,
Cashier. Asst. Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 3 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma Washington.

PHOTOGRAPHS
Aaberg

First Class Photos. All
Work Warranted.
1322 Pac. Ave.—Tacoma

Det som har været tilfældet er alle de læsere som nævner alle disse ind.

DR. J. L. RYNNING,

FRENCH BLOCK, CORNER OF
15TH AND PACIFIC AVE.
OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.
SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL: OFFICE BLACK 2007.
RES. SUBURBAN 41.

TACOMA WASH

NORSKE HOFMANDSDRAABER
 Naftadraaber, Slagvand, Riga
 Balsam etc., Hesselroth's
 Svenske Jernvin, Lien's Beef,
 Iron and Wine samt den fineste
 Lofoten Torskolevertran kan er-
 holdes paa dette Apothek.

Recepter udfyldte med Omhu
 og Nøiagtighed.

Lien's Pharmacy

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.
 Fri Levering
 Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

University Meat Market
A. A. FANGSRUD, PROP
 Dealer in all Kinds of
 Fresh and Salt Meats
 PARKLAND WASH

• • E. O. Erickson • •

Notary Public

Udfærdiger Ejendoms Kontrakter osv
 Parkland, Wash.

Til Vejledning

for dem, som vil give sine Bølster til
 Parkland Interests Børnehjem, mærkes
 at „Deeden“ her findes til „The
 Parkland Lutheran Childrens'
 Home,“ Parkland, Washington.

Mrs. L. Sarjen.

“Logis”

i Parkland kan jaes hos
 Paff. Stattebøl.

F J Lee

PHOTOGRAPHER

1535 Commerce St.
 cor Jefferson Ave

TACOMA WASH

Phone Black 29-

PAC. LUTH. ACADEMY

AND

BUSINESS COLLEGE

gjør ikke fordring paa at være den billigste skole paa vestkysten, men
 den har sat sig som maal at være den bedste i sit slags. Dens
 opgave er at give unge mænd og kvinder en grundig uddannelse paa
 et kristeligt grundlag og saaledes bygge dem til et nyttigt
 virke i livet. Bestyrelsen gaar ud fra, at skolen eksisterer for ele-
 vernes skyld, ikke at eleverne eksisterer for skolens skyld. Den sparer
 derfor ikke paa befohningerne, naar det gjælder at ansætte lærere eller
 anskaffe apparater o. s. v., hvoraf eleverne kan hente nytte. Skolen
 har nu otte fast ansatte lærere, alle med flere aars erfaring. I de 11
 aar skolen har virket, har den vokset sig ind i forholdene herude, og har
 saaledes haat bedre anseelse end nogen lignende anstalt paa Pacific-
 kysten til at sætte sig ind i hvilke krav den flandinavist-
 amerikanske befolkning derude stiller til en
 skole, og hvorledes den paa bedste maade skal kunne tilfredsstille
 disse krav.

...Skolens Kursus...

Skolen tilbyder følgende kurser: Preparatory, College
 Preparatory, Commercial, Music, Shorthand, Normal. Des-
 uden gives der et kursus i handelsvidde, og et kursus i dansk for ud-
 landere, og et kursus i engelsk og handelsengelsk.

Gjald det fester. Skolebøger, løb, løst, og bøger for ni manne-
 ter belæber sig til omkring \$150.00. Bestillingen begynder den 3. af
 Oktober 1907. Skriv eller katalog.

Adresse: R. J. Song,
 Parkland, Wash.

We will sell you
 Reliable Bicycles
 fully guaranteed for \$15.
 The Excelsior Standard,
 made of cold drawn steel
 tubing beautiful finish, fa-
 mous guarantee tires.
 For cash or on easy week-
 ly or monthly payments

Fuller - Knatvold Co., Inc
 Corner 9th & Commerce St. - TACOMA, WASH.

H. N. Richmond Paper Co.
 BUILDING PAPER OF ALL KINDS
 1728-1730 Pacific Ave.,
 TACOMA, WASH.

When in need
 Of Painting, Paperhang-
 ing or Calsoning, call on
B. Benson, Parkland Wash.

Bekendtgørelser for
Spokane, Wash.

Gudstjeneste ved past. O. W.
 Holben i Skolehuset bagved den tyffe
 stie paa hjørnet af Division & 3rd.
 Hver søndag formiddag kl. 11 og
 hver torsdag aften kl. 8.
 Søndags skole kl. 10 formid.
 Søndags skole kl. 10 formid.
 Kvindeforenings møder hver
 to uger, torsdag eftermiddag kl. 2.
 Børneforenings møder den
 sidste tirsdag i hver maaned.
 Alle er indbudte til være gudstjener-
 ner.

Printing

All kinds, large or small
 Superior facilities for turning
 out first class work.
PROMPT ACCURATE
The Bell Press
 1017 A St, Tacoma Phone Main 422

Pacific Districts Dealers

- Elleston J. Cor 175 Railroad St.
- Henry J. Gresh, Cal., cor. 2 & Pratt St
- Wright, A. O. Cor 10th & Douglas St.
- Willington, Wash.
- Christensen W. R. 125 State Street
- Oakland, Cal.
- Gardner, W. R. 28
- 691-20th St., W. Oakland, Cal.
- Dale, J. O., Elko, Wash.
- Boyd E. G. 2930 Lombard Ave, Everett, Wn
- Granberg O. 1003 Howard St.
- San Francisco, Cal.
- Jagers, O. 425 East 10th Street,
- Phone: Scott 2133. Portland, Ore.
- Gardner, W., Parkland, Wash.
- Helgesen, O. G., Geneset, Wash.
- Holben, O. W., 622 Weber Ave.,
- Spokane, Wash.
- Johansen, J. 204 J Str. Fresno, Cal
- Sarson, W. W., 2106 Helene St.,
- Oakland, Cal.
- Kielsen, G. J. O. Hayward, Cal. Box 8
- Oakland, O. J. 1016 Gladstone
- Phone: Red 711 Bellingham, Wash.
- Rebergen, R. Clifton, Oregon
- Stubb, O. W., 1026 Minor Ave. Seattle
- Spokane, W. W. 1905 So. 2 Str. Everett
- Wash.
- Stattebøl O. Parkland, Wash.
- Steenen, O. W. Box 208
- Newman, Cal.
- Stensrud, W. W. 2448 18th Str.
- San Francisco, Cal.
- Thomsen, O. W., Clatsop, Wash.

Fra Parkland og andre kanter

Skolens slutningsfestligheder fejres den 15de og 16de juni. Torsdag den 15de om aftenen holdes de saakaldte Class Day Exercises. Fredag kl. 10 formiddag holdes den egentlige slutningsfest, ved hvilken anledning fjorten elever vil graduere. Graduerternes navne er som følger:

George Harstad, Alfred Halvorsen, Laurits Rasmussen, Karen M. Lauridsen, Anna Marie Olson, Tomine Halvorsen, Marie Skjervem, Alfred I. Smith, Louis O. Moe, Carlo S. Loven, Edwin Anderson, Anna Louise Molden, Nels A. Jeldness, Clara Knutson.

Programmet for den egentlige slutningsfest er som følger.

1. Musik..... P. L. A. Band
2. Andagt... Past. N. P. Xavier
3. Tale..... L. Rasmussen
4. Piano Solo... Marie Skjervem
5. Tale..... Past. B. Harstad
6. Musik..... P. L. A. Orkester
7. Tale..... Alfred Halvorsen
8. Musik..... P. L. A. Band
9. Tale..... Geo. Harstad
10. Tale... Past. O. C. Heilckson
11. Overrækkelse af diplomerne
- 12..... Slutningssalme

Alle er venligst indbudne.

Den 7de ds. var Parkland kvindeforening samlet i menighedens kirkepark; vertinderne var mrs. dr. Rynning og mrs. Brotham. Næste gang - den 21de ds. samles foreningen paa samme sted med mrs. T. Storaasli som vertinde.

Koncerten forrige lørdag var vellykket. Eleverne gjorde sine sager godt og høstede fortjent bifald. Mr. Ongstad deklamerede ogsaa et par stykker, og Luren gav et par sange tilbedste.

Pinseledig gudstjeneste ved past. Harstad. Eden pinseledig var han 4. Rogmens prof. J. Xavies og P. L. A. talte om missionens gang for skolens missionsforening. Offer optoges til Alaskamissionen, og skønt der var skærsdageren forud, kom der ind \$23.21.

Gudstjeneste ved past. O. C. Heilckson.

Past. O. Preus og stud. theol.

Olsen som i past. Stubs fravær skal betjene menigheden i Seattle, var indom Parkland mandag eftermiddag.

Examenene begyndte ved P. L. A. mandag eftermiddag.

Stanwood 10de juni 1906.

I prestegaarden i Stanwood er der nu fryd, og prestens saasyn møder alle med et bredt smil. Den 7de ankom der en gut paa et 21 aarigt besøg. Til lykke med den lille.

Past. Tjernagel har antat kald til at betjene Freeborn menighed ved Cedarhome.

Paa sidste menighedsråds besluttede Trefoldigheds menighed ved Stanwood at søge optagelse i Synoden. — B.

Student Harry Olsen fra Luther Seminary i Minn. betjener for tiden past. Stubs menighed i Seattle, mens denne er paa synodemødet i Minneapolis og ellers blir en fem ugers tid i Osten.

Som besøgende her — siden forrige nr. af bladet — maa nævnes:

George Tegland af Genesee, Idaho, Ingvald Smith af Kennewick, Wash., N. O. Styve af Lake Mills, Iowa, Ole Midthun af Albert Lea, Minn.

Disse herrer ser sig om ved sundet her og vil for hjemreisen ogsaa indta udstillingen i Portland. Herold ønsker dem en god fornøielse og lykkelig hjemreise.

Vestkystens presteskab er i disse dage i Tacoma samlet til konferens. Moderne holdes i pastor Preus's kirke.

Det saa vel bekendte skandinaviske jernvare handelsfirma, "Palace Hardware Co", flyttede igaar — den 15de juni — fra 1540 Pacific Ave. til 1508 Jefferson Ave. (Cow Butte Store Building.) Husets mange venner og kunder, som beredvillig fandt frem til den gamle plads, er nu venligst indbudne til at mødes med de tjenstvillige og respektable forretningsmænd af "The Palace Hardware

Co." i dets nye hjem.

Herold ønsker Compagniet megen lykke med flytningen, idet den paa det nye sted haaber at møde den samme venlighed, som den altid fandt paa den gamle plads.

P. L. A. Alumni holdt onsdag sin aarlige picnic, naar ved American Lake. Lunch serveredes til omtrent 80. Det var en meget hyggelig dag for alle deltagere ved den maleriske innsø.

Modstanderne.

To bønder i Westfalen havde som naboer i mange aar levet i fred med hinanden, da pludselig en grænsetvist gav anledning til strid.

Hadde de nu været vise og forstandige, saa havde de tænkt paa apostelen Paulus's ord: "Eder ikke jolen gaa ned over eders urede." (Ef. 4, 26), saa havde de sluppet den første tvendragt guff. Men det gjorde de ikke. De lod heftighedens vind blæse frit, saa guffen blev til en heit opblusende uredens flamme.

Sagen gik til retten, men før dommen blev afsagt blev den ene nabo alvorlig syg.

Dette gjorde den anden ulykkelig. Han havde tænkt brumm og skændte mod den friske nabo, havde tænkt sa vore at hjælpe paa ham, naar de mødtes og havde tænkt ham paa alle maader; men med den syge vilde det e ikke gaa.

Han kom til at tænke paa ihlljere tider, da de trofast havde staat hinanden bi i nød; han tænkte paa, hvor mangt et haardt ord han senere havde talt imod sin nabo, og ihlljst kunde han ikke saa ham ud af sine tanker; han kunde hjadommen foraa sig hans død.

Han kunde ikke længere holde det ud, gik over til den syge nabo, satte sig ved hans seng og rakte ham haanden.

Sagen af dem sagde et ord om, hvad det var foresaldt imellem dem, d. s. var som om alt var som før.

Den syge talte om, at han troede ihlljst havde det værre, og at det var noget der jærlig gjorde det tungt for ham for hans families skyld. Røst og stulde han næmlig betale en guld paa 100 thaler og havde ikke paa noget dertil.

Den anden sagde ikke meget, men tog snart afsked.

Stommen hjem sadlede den sin best, for hvitten det var længere til steden var budt ham 100 thaler. Dengang syntes prisen ham for liden, men ikke nu, naar han tog den glæde med sig som fri fra sin betyngning.

Handelen blev afsluttet, og først da soefden sad han alts ved naboens seng. Bønderne havde han med sig og overrederede ham og talte ihlljst om til ham om fred og forsoning.

Da nabo den syge sag, og sag: "Nabo, maa den barnhjelte Gud lære dig!"

Samme nat døde han. Historien er sand. Den, som har fortalt den tilføiede: "Vi stredes ofte om en haandfuld jord og betænker ikke, at engang blir det sin den stulle, hvorof leonet os, som man kaster paa sig og ikke." (Spiden.)

Alle Herolds denner maa nu godtroosfuld tænke paa det referende for bladet; det er nemlig en hel del, som naar noget tilbage, og ifølge den gamle regel: mange halve smaa gjør en stor aa, vilde det komme del med, om noen kunde vedse, saa den endog sad tilde gran over sine bredder; thi den terre tid nærmer sig nu, og den er nok saa frem. At seude træved til vore denne, troede vi ikke stulde vore udbendigt, naar Herold kunde prate lidt fint med dem. Ja, saa la gaa med det da saalange.

Til salgs.

100 acre, en del indsood med is, en del flod, resten præsje med rindende vand, 1 1/2 mil fra Portland. For nærmere underretning henvende man sig til O. & G. Storaasli, Portland, Wn.

Godt sagten er, naar den med lærmende vinger maa bli paa jorden, det er sjelen uden bon.

Jøsel her paa jorden er sigent i hans sine, for hvem taler de best.

Stjælgende, lun, fjærlig, og fatter uden hjærlighed, fører til hjærlighedsens ophav.